

Januar 1873 fra Indenrigsministeriet til Finantsudvalget, i hvilken Skrivelse Ministeriet bad Udvalget om at stille et Ændringsforslag til Bevilling af et Par Tusinde Rd. til Anskaffelse af et Mønstermeter og et Mønstertilogram. I det nu den ærede Ordfører omtalte denne Sag i Thinget, sagde han, at naar Udvalget saa herefter vil give ind paa denne Bevilling, var det i Haab om, at man vilde fremme en Omdeling af vore Maal og Vægtforhold, og der foresaldt da et Ordffikste mellem ham og den daværende Finantsminister, som udtalte, at han haabede i „næste Samling“ at kunne forelægge et Lovforslag derom. Der er imidlertid hengaaet flere Samlinger, og vi have ikke mærket det Mindste dertil. Paa Finantsloven 1873—74 finder man altsaa den forlangte Bevilling given; men naar vi efterse det Statsregnskab, som blev afgiven den 2den Oktober 1874, faae vi at vide, Side 158, at disse Normalmaal endnu ikke vare modtagne og det bevilgede Beløb saaledes ikke kommet til Udbetaling. Forgjæves har jeg paa følgende Finantslove og Tillægsbevillingslove søgt efter Ønsket om at faae Beløbet gjenbevilget, og med Henhyn til at indrette vore Vægt- og Maalforhold i Overensstemmelse med Møntsystemet antager jeg næsten, at Norge, som er kommet bag efter os i Møntforholdet, vil seile os agter ud. Jeg har naturligvis ikke nogen stor Forventning om, at de meget ærede Ministre og navnlig den meget ærede Indenrigsminister ville kunne svare paa de Bemærkninger, jeg her har gjort; men jeg vilde selvfølgelig sætte megen Pris paa, om den ærede Indenrigsminister i alt Fald vilde tilkjendegive, at hvad jeg har sagt, er hørt, og at det vil blive taget under Overveelse. Jeg skal nemlig gjøre opmærksom paa, at de samme Betragtninger, som jeg har fremsat i Dag om det sidstnævnte Punkt, har jeg fremsat ogsaa under 1ste Behandling af Finantsloven ifjor; men det kan ikke negtes, at man den Gang stod overfor en Indenrigsminister, som det ikke altid var let at faae i Tale.

Krigs- og Marineministeren (Haffner): Det ærede Medlem (Vossen), som i Dag først havde Ordet, udtalte sig med en vis Anerkendelse om, at de ordinære Budgetter for Krigs- og Marineministeriets Bedkommende omtrent havde holdt sig indenfor de samme Grændser som i de senere Aar; men han udtalte tillige, at for Marineministeriets Bedkommende vare Forlangenderne paa § 26 i en høist betænkelig Stigning, en Stigning, som det var paa Lide at sætte en Grændse for. En anden æret Taler, nemlig det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (S. Madsen), bemærkede ogsaa, at Marineministeriets Forlangender var i en temmelig stærk Stigning; men i Modsetning til den førstnævnte ærede Taler fandt han denne Stigning for en Del ogsaa paa § 23. Forsaavidt Krigsministeriets Budget

angaar, er det vistnok fuldkommen korrekt, naar man siger, at det har holdt sig indenfor de Grændser, som ere afflutne i de senere Aar, idet det, som forlanges til Krigsministeriet saavel paa § 22 som paa § 26, er lidt over 6000 Kroner mindre, end hvad Rigsdagen bevilgede ifjor. Det er jo altid glædeligt for en Minister, naar han med Varetagelse af de Interesser, der nærmest ere underlagte ham, ser sig i Stand til at fremkomme med Budgetforslag, der ikke stille større Fordringer end de foregaaende Aars Budgetter. Jeg maa imidlertid allerede nu ved Om-talen af Krigsministeriets Budget udtale, at det sandsynligvis kun er tilsyneladende, at Fordringen for Krigsministeriets Bedkommende er mindre i Aar end i det foregaaende Aar; jeg vil nemlig efter al Sanssynlighed endnu i denne Samling komme til at andrage paa at faae bevilget endog-saa temmelig betydelige Beløb til Anskaffelse af nyt Feltartilleri. For Marinens Bedkommende er det ganske vist, at der viser sig en meget stor Stigning paa indværende Aars Forslag; en Stigning, som paa § 26 alene, saaledes som anført af det ærede Medlem for Præstø Amt, udgjør ikke mindre end 1,115,000 Kroner, ligesom ogsaa det paa § 23 forlangte Beløb er ikke ubetydeligt højere end det, der forlangtes forrige Gang. Naar vi se hen til, hvad der ifjor blev bevilget til Marinen, da udgjør det paa § 23 et Beløb af 4,415,776 Kroner, og paa § 26 blev der bevilget et kontant Statstilskud af 563,800 Kroner og gennem Realisation af kasserede Skibe, nemlig Skibene „Eskold“ og „Solger Danske“ 200,000 Kroner, et Beløb, som jeg tror med fuld Berettigelse at kunne regne med, da det, hvis det ikke var blevet bevilget til Brug for Marinen, vilde være gaaet ind i Statskassen. Dette giver et samlet Beløb af 5,179,576 Kroner. Saar findes der paa § 23 et Beløb af 4,798,289 Kroner, og paa § 26 findes der, som alt berørt, et Beløb af 1,115,000 Kroner, hvilket tilsammen udgjør 5,913,289 Kroner. Det, der er forlangt mere paa det foreliggende Budgetforslag, end der er bevilget for indværende Finantsaar, udgjør saaledes 733,713 Kr. Jeg erkjender, at dette er et meget stort Beløb, en betydelig Stigning af Marinens Budget, men jeg maa henlede det høie Things Opmærksomhed paa, at der paa Marinens Budget; findes flere Konti, som kun ganske uegentlig kunne siges at henhøre til Marinen; i det Mindste staa de ikke i nogen direkte Forbindelse med denne. Som saadanne Konti skal jeg nævne I, 2., Navigationsvæsenet, Konto I, 3., Maskinistexamen, Konto M., Løbsvæsenet, Konto N., Gyrovæsenet, Konto O., Bagervæsenet, Konto P., Kristiansø og Konto T, det meteorologiske Institut. Se vi nu hen til, hvad der for indværende Finantsaar er bevilget paa disse Konti, udgjør det et Beløb af 571,128 Kroner. Nu er der paa de samme Konti forlangt 977,569 Kroner, men ærede Medlemmer ville jo have set af